

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 (Ω)

¹ Καὶ ἐξῆλθε ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα ἑαυτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

² καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· Πόθεν τούτῳ ταῦτα; καὶ τίς ἢ σοφία ἢ δυνάμεις αὐτῷ, καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται;

³ οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

⁴ ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

⁵ καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δυνάμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις

¹ Καὶ ἐφυγεν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, τὴν πατρίδα του. Καὶ τον ηκολούθησαν οἱ μαθηταί του.

² Όταν δε ἦλθε το Σαββατον, ἤρχισε να διδάσκη εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ πολλοί, που τον ἤκουαν, εθαύμαζαν καὶ ἔλεγαν· “ἀπὸ που ἦλθε εἰς αὐτόν ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐξουσία να κάμνη τα ὅσα βλέπομεν καὶ ἀκούομεν; Καὶ τι εἶναι αὐτὴ ἡ σοφία που του ἐδόθη καὶ πως ἐξηγούνται τα τόσα καὶ τόσα θαύματα, που γίνονται με τα χέρια του;

³ Δεν εἶναι αὐτός ο ξυλουργός, το παιδί της Μαρίας, ο ἀδελφός δε του Ἰακώβου καὶ του Ἰωσή καὶ του Ἰούδα καὶ του Σίμωνος; Καὶ αἱ ἀδελφαὶ του δεν εἶναι ἐδῶ μαζὴ μας; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο καὶ δεν ἠθέλαν να πιστεύσουν εἰς αὐτόν.

⁴ Ελεγε δε εἰς αὐτούς ο Ἰησοῦς ὅτι πουθενά ἄλλου δεν αρνούνται να τιμήσουν ἓνα προφήτην, εἰ μὴ μόνον εἰς τὴν πατρίδα του μεταξύ των συγγενῶν του καὶ των οικιακῶν του.

⁵ Καὶ δια τὴν ἀπιστίαν των Ναζαρηνῶν δεν ἠμπόρεσε ἐκεῖ κανένα θαῦμα να κάμη, παρά μόνον ὀλίγους

ἄρρώστοις ἐπιθεῖς τὰς
χεῖρας ἐθεράπευσε·

αρρώστους εθεράπευσε δια της
επιθέσεως των χειρών του.

⁶ καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν
ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ
περιῆγε τὰς κόμας κύκλω
διδάσκων.

⁶ Απορούσε δε και ο ίδιος δια την
απιστίαν αυτών των ανθρώπων. Και
περιώδευε τριγύρω τα χωριά
διδάσκων τον λόγον του Ευαγγελίου.

⁷ Καὶ προσκαλεῖται τοὺς
δώδεκα, καὶ ἤρξατο
αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο
δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς
ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων
τῶν ἀκαθάρτων,

⁷ Προσεκάλεσε δε τους δώδεκα και
ἤχισε να τους στέλνη δύο-δύο, και
ἐδίδεδε εις αυτούς εξουσίαν να διώχνουν
τα ἀκάθαρτα πνεύματα.

⁸ καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς
ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς
ὁδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον,
μὴ πῆραν, μὴ ἄρτον, μὴ
εἰς τὴν ζώνην χαλκόν,

⁸ Και τους παρήγγειλε να μη παίρνουν
τίποτε στον δρόμον, ει μη μόνον μία
ῥάβδον, οὔτε σακκούλι οὔτε ψωμί οὔτε
χρήματα εις την ζώνην των.

⁹ ἀλλ' ὑποδεδεμένους
σανδάλια, καὶ μὴ
ἐνδεδύσθαι δύο χιτῶνας.

⁹ Αλλά να ἔχουν εις τα πόδια των ἀπλά
πέδιλα και να μη φοροῦν δύο χιτῶνας
(ὅπως συνηθίζουν οι πλούσιοι και οι
ἐπίσημοι).

¹⁰ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ὅπου ἂν εἰσέλθητε εἰς
οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως
ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν·

¹⁰ Και ἔλεγεν ἀκόμη εις αυτούς·
“Ὅπουδήποτε πάτε και εἰσέλθετε ως
φιλοξενούμενοι εις ἕνα σπίτι, εις αὐτό
το σπίτι να μένετε, ἕως ὅτου φύγετε
ἀπὸ το μέρος ἐκεῖνο. (Να μη εἰσθε
ακατάστατοι και να μη ἐπιδιώκετε τας
πολλὰς φιλοξενίας).

¹¹ καὶ ὅσοι ἂν μὴ
δέξωνται ὑμᾶς μηδὲ
ἀκούσωσιν ὑμῶν,
ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν
ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν
ὑποκάτω τῶν ποδῶν
ὑμῶν εἰς μαρτύριον

¹¹ Και ὅσοι τυχόν δεν θελήσουν να σας
δεχθῶν οὔτε και να σας ἀκούσουν,
καθὼς θα φεύγετε ἀπὸ ἐκεῖ τινάζατε
και αὐτό το χῶμα, που ἔχει κολλήσει
κάτω ἀπὸ τα πόδια εις τα πέδιλά σας,
δια να δηλώσετε ἔτσι και να
διαμαρτυρηθῆτε, ὅτι τίποτε δεν

αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρα κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

¹² Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοήσωσι,

¹³ καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.

¹⁴ Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης· φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

¹⁵ ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἷς τῶν προφητῶν.

¹⁶ ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι Ὁν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.

ἐπήρατε ἀπὸ ἐκεῖ. Σας διαβεβαιῶνω ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως θα εἶναι ἐπιεικεστέρα ἡ κρίσις δια τὰ Σοδομα καὶ τὰ Γομορρα μᾶλλον παρὰ δια τὴν πόλιν ἐκείνην”.

¹² Καὶ ἐξελθόντες οἱ μαθηταὶ ἐκήρυτταν στους ἀνθρώπους να μετανοήσουν. (Ἡ συναίσθησις τῆς αμαρτωλότητος, ἡ εἰλικρινὴς μετάνοια καὶ ἐπιστροφή πρὸς τὸν Χριστὸν εἶναι ἡ ἀπαραίτητος ἀρχὴ καὶ τὸ θεμέλιον τῆς νέας κατὰ Χριστὸν ζωῆς).

¹³ Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐδίωχναν καὶ ἤλειφον με λάδι πολλοὺς ἀρρώστους, τους ὁποίους καὶ ἐθεράπευαν.

¹⁴ Ἦκουσε δε τότε ο βασιλεὺς Ἡρώδης τα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, διότι τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶχε γίνεαι πλέον γνωστὸν, καὶ ἔλεγεν ὅτι ο Ἰωάννης ο Βαπτιστὴς ἀνεστήθη ἐκ νεκρῶν καὶ δια τοῦτο ἐνεργοῦν δι' αὐτοῦ αἱ υπερφυσικαὶ αὐταὶ δυνάμεις.

¹⁵ Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι εἶναι ὁ Ἡλίας· ἄλλοι δε ὅτι εἶναι προφήτης, ὅπως ἓνας ἀπὸ τους προφήτας.

¹⁶ Ἀκούσας δε ο Ἡρώδης αὐτὰ εἶπε ὅτι “αὐτός εἶναι ὁ Ἰωάννης, τον ὁποῖον ἐγὼ ἀπεκεφάλισα. Αὐτός ἀνεστήθη ἐκ νεκρῶν”.

¹⁷ αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.

¹⁸ ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

¹⁹ ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο·

²⁰ ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει καὶ ἠδέως αὐτοῦ ἤκουε.

²¹ καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχους καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας,

²² καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ

¹⁷ ὁ ἴδιος ὁ Ἡρώδης ἔστειλε καὶ συνέλαβε τὸν Ἰωάννην καὶ τὸν ἔρριψε δεμένον εἰς τὴν φυλακὴν, ἐξ αἰτίας τῆς συζύγου τοῦ ἀδελφοῦ του, τῆς Ἡρωδιάδος, τὴν ὁποίαν αὐτὸς εἶχε πάρει παρανόμως ὡς σύζυγον του.

¹⁸ Διότι ἔλεγε ὁ Ἰωάννης στὸν Ἡρώδην ὅτι “δεν σου επιτρέπεται νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου”.

¹⁹ Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἔτρεφε μέσα τῆς μίσος καὶ ἀγανάκτησιν ἐναντίον τοῦ Ἰωάννου καὶ ἠθέλε νὰ τὸν φονεύσῃ, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦσε,

²⁰ ἐπειδὴ ὁ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, διότι τὸν ἐγνώριζεν ὡς ἄνθρωπον δίκαιον καὶ ἅγιον καὶ τὸν διετήρει εἰς τὴν ζωὴν καὶ ὅταν τὸν ἤκουσε, πολλὰ ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ εἶπε ὁ Ἰωάννης τα ἔκαμνε καὶ κάθε φορὰ, ποὺ τὸν συναντοῦσε, τὸν ἤκουε με ευχαρίστησιν.

²¹ Ἀλλὰ ἦλθε ἡμέρα εὐκαιρίας διὰ τὴν Ἡρωδιάδα· ὅταν ὁ Ἡρώδης, διὰ νὰ εορτάσῃ τὰ γενέθλιά του, παρέθεσε δεῖπνον στοὺς μεγάλους ἀρχοντας αὐτοῦ, στοὺς χιλιάρχους καὶ στοὺς προύχοντας τῆς Γαλιλαίας.

²² Εἰσήλθεν ἡ θυγάτηρ αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος καὶ ἐχόρευσε καὶ ἤρρεσεν στὸν Ἡρώδην καὶ τοὺς ἄλλους συνδαιτημόνας. Εἶπε δὲ ὁ Βασιλεὺς εἰς

τοῖς συνανακειμένοις, την κόρην· “ζήτησέ μου ο,τι θέλεις και εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ εγώ θα σου το δώσω”.
κορασίῳ· Αἴτησόν με ὁ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι.

²³ καὶ ᾤμωσεν αὐτῇ ὅτι Ὁ ²³ Και της ορκίσθη πως, “θα σου ἐάν με αἰτήσης δώσω σοι δώσω ο,τι μου ζητήσεις, μέχρι ακόμη ἕως ἡμῖσους τῆς και το μισό βασιλείόν μου”.
βασιλείας μου.

²⁴ ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ ²⁴ Εκείνη δε εξελθούσα έτρεξε προς μητρὶ αὐτῆς· Τί την μητέρα της και την ηρώτησε· “τι αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε· Τὴν να ζητήσω;” Εκείνη δε εἶπε· “την κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ κεφαλὴν του Ἰωάννου του βαπτιστοῦ.
Βαπτιστοῦ”.

²⁵ καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως ²⁵ Και εκείνη εισώρμησε αμέσως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βιαστικά στον βασιλέα και εξήτησε βασιλέα ἠτήσατο λέγουσα· “θέλω να μου δώσης αυτήν λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι την στιγμήν την κεφαλὴν του Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ επάνω εις ένα πιάτο”.

²⁶ καὶ περίλυπος ²⁶ Και ο βασιλεύς ελυπήθη παρά πολύ, γενόμενος ὁ βασιλεὺς, αλλά δια τους ὅρκους, που είχε κάμει, δια τὸς ὅρκους καὶ τὸς και δια να μη εκτεθῆ στους συνανακειμένους οὐκ συνδαιτημόνας του ως επίορκος, δεν ἠθέλησεν αὐτὴν ηθέλησε να αθετήση την υπόσχεσίν ἀθετήσαι. του.

²⁷ καὶ εὐθέως ἀποστείλας ²⁷ Και αμέσως έστειλε ο βασιλεύς ὁ δὲ βασιλεὺς δῆμιον και διέταξε να φέρη την σπεκουλάτωρα ἐπέταξεν κεφαλὴν του Ἰωάννου. ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

²⁸ ὁ δὲ ἀπελθὼν ²⁸ Εκείνος δε επήγε, απεκεφάλισε τον ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ Ἰωάννην εις την φυλακὴν, έφερε την φυλακῆ, καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν του μέσα στο πιάτο και την κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι

καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. ἔδωκεν εἰς τὴν κόρην καὶ ἡ κόρη τὴν ἔδωκεν εἰς τὴν μητέρα τῆς.

²⁹ καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦσαν τὸ πτώμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. ²⁹ Καὶ ὅταν ἤκουσαν οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου τὸ θλιβερὸν γεγονός, ἦλθον καὶ ἐπῆραν τὸ νεκρὸ σῶμα τοῦ καὶ τὸ ἔβαλαν εἰς μνημεῖον.

³⁰ Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. ³⁰ Οἱ Απόστολοι, ἀφοῦ ετελείωσεν ἡ περιοδεία των, συνεκεντρώθησαν κοντὰ στον Ἰησοῦν καὶ ἀνέφεραν εἰς αὐτὸν ὅλα, καὶ ὅσα ἔκαμαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

³¹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον· ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. ³¹ Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· εμπρός, πηγαίνετε σεις μόνοι σας ἰδιαίτερος εἰς ἓνα ἐρημικὸν τόπον καὶ ἀναπαυθῆτε ὀλίγον. Καὶ τοῦτο εἶπε, διότι ἦσαν πολλοὶ αὐτοὶ ποὺ ἤρχοντο καὶ ἐφευγαν, ὥστε ὁ Κύριος με τοὺς μαθητάς του νὰ μὴ εὐκαιροῦν οὔτε νὰ φάγουν.

³² καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον ἐν πλοίῳ κατ' ἰδίαν. ³² Καὶ ἀνεχώρησαν δια θαλάσσης με τὸ πλοῖον εἰς μίαν ἐρημικὴν περιοχὴν ἰδιαίτερος. (Καὶ οἱ ἐργάται τοῦ Εὐαγγελίου ἔχουν νὰ διακόπτουν ἐπ' ὀλίγον τὴν ἐργασίαν των, νὰ ἀποσύρωνται εἰς ἔρημα καὶ ἡρεμα μέρη πρὸς ἀνάπαυσιν, πρὸς περισυλλογὴν καὶ ἀνανέωσιν δυνάμεων).

³³ καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτοὺς πολλοί, καὶ πεζῆ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων ³³ Ἀλλὰ τοὺς εἶδαν πολλοὶ νὰ ἀναχωροῦν καὶ ἐπεσήμαναν τὸν τόπον, ποὺ ἐπῆγαν, καὶ πεζῆ ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις ἔτρεξαν μαζὴ ἐκεῖ, τοὺς

συνέδραμον ἐκεῖ καὶ ἐπρόλαβαν καὶ συγκεντρώθησαν προῆλθον αὐτοὺς καὶ πλησίον του Ἰησοῦ. συνῆλθον πρὸς αὐτόν.

³⁴ Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά.

³⁴ Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὅταν εβγήκε ἀπὸ το ἐρημικὸν μέρος, εἶδε πολὺν λαόν καὶ τοὺς ἐσπλαγχνίσθηκε, διότι ἦσαν σαν πρόβατα που δεν εἶχαν ποιμένα καὶ ἤρχισε νὰ ἀναπτύσση εἰς αὐτοὺς πολλὰς διδασκαλίας.

³⁵ Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν ὅτι Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος καὶ ἤδη ὥρα πολλή·

³⁵ Καὶ ὅταν πλέον εἶχε προχωρήσει ἡ ὥρα, προσήλθον εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ καὶ εἶπαν, ὅτι “εἶναι ἐρημὸς ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἔχει πλέον περάσει.

³⁶ ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλω ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν.

³⁶ Απόλυσέ τους, γιὰ νὰ πάνε εἰς τὰ γύρω ἀγροκτῆματα καὶ χωριά καὶ νὰ ἀγοράσουν ψωμιά, διότι ἐδῶ δεν ἔχουν τι νὰ φάγουν”.

³⁷ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους καὶ δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν;

³⁷ Ὁ δε Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εἰς αὐτούς καὶ εἶπε· δώστε τοὺς σεις νὰ φάγουν”. Καὶ εἶπαν εἰς αὐτόν· “νὰ πάμε νὰ ἀγοράσωμε ψωμιά ἀξίας διακοσίων δηναρίων καὶ νὰ τοὺς δώσωμεν νὰ φάνε;”

³⁸ ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε καὶ ἴδετε. καὶ γνόντες λέγουσι· Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας.

³⁸ Εκείνος δε τοὺς εἶπε· “πόσα ψωμιά ἔχετε;” Πηγαίνετε καὶ ἴδετε”. Καὶ ἀφοῦ εἶδαν τι εἶχαν, εἶπαν· “ἔχομε πέντε ψωμιά καὶ δύο ψάρια”.

- ³⁹ καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλιῖναι πάντα συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. ³⁹ Και παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς να συστήσουν εἰς ὅλους να καθήσουν ομάδες-ομάδες στο χλωρό χορτάρι.
- ⁴⁰ καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαὶ ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πενήκοντα. ⁴⁰ Και ἐξάπλωσαν ομάδες ομάδες σαν πρασιές, ἀνὰ ἑκατὸν και ἀνὰ πενήντα.
- ⁴¹ καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κατέκλασε τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι. ⁴¹ Ο δε Κυριος, αφοῦ ἐπήρε τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, ὑψωσε τα βλέμματα στον ουρανόν, εδοξολόγησε τον Πατέρα και ἔκοψε κομμάτια τα ψωμιά και ἐδίδεν στους μαθητάς, δια να παραθέσουν εἰς τα πλήθη, και τα δύο ψάρια ἐπίσης εμοίρασεν εἰς ὅλους. (Και ἐπείσθησαν οἱ μαθηταὶ δια μίαν ἀκόμη φοράν περὶ της ἀγάπης και της δυνάμεως του Κυρίου, ἀλλά και περὶ του καθήκοντός των να εἰσφέρουν και αὐτοί ο,τι ἠμποροῦν).
- ⁴² καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, ⁴² Και ἔφαγαν ὅλοι και ἐχόρτασαν.
- ⁴³ καὶ ἦσαν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων. ⁴³ Και ἐμάζεψαν ἀπὸ τα κομμάτια που ἐπερίσσευσαν και ἀπὸ τα ψάρια δώδεκα κοφίνια γεμάτα.
- ⁴⁴ καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες. ⁴⁴ Αὐτοὶ δε που ἔφαγαν ἦσαν πέντε χιλιάδες ἄνδρες.
- ⁴⁵ Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον. ⁴⁵ Και ἀμέσως ο Ἰησοῦς (δια να προφυλάξῃ τους μαθητάς ἀπὸ τον ἀκριτον ενθουσιασμόν του ὄχλου που ἠθελαν να τον κάνουν βασιλέα) τους υποχρέωσε να μπουν στο πλοῖον και να περάσουν στο ἀπέναντι μέρος εἰς την Βηθσαϊδά, ὅπου και να τον

περιμένουν, έως ότου απολύση αυτούς τα πλήθη.

⁴⁶ και άποταζόμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. ⁴⁶ Και αφού απεσπάσθη απ' αυτούς ανέβηκε εις ὄρος να προσευχηθῆ.

⁴⁷ και ὀψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, και αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. ⁴⁷ Αργά δε όταν επροχώρησε η εσπέρα, το πλοῖον ευρίσκετο στο μέσον της θαλάσσης και αὐτός ἦτο μόνος εις την ξηράν.

⁴⁸ και ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν· ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς· και περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, και ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς. ⁴⁸ Και εἶδε τους μαθητὰς ναάταλαιπωροῦνται ἀπὸ τα κύματα, καθὼς ωδηγούσαν το πλοῖον. Διότι ο ἄνεμος τους ἦτο ἀντίθετος. Και κατὰ την τετάρτην βάρδιαν της νυκτερινῆς φρουράς, δηλαδή μεταξύ τρεις και ἑως τις ἐξ τα χαράματα, ἦλθε προς αὐτούς ο Ἰησοὺς περιπατῶν ἐπάνω εις την θάλασσαν και ἤθελε να τους προσπεράση.

⁴⁹ οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, και ἀνέκραξαν· ⁴⁹ Οι μαθηταί, όταν τον εἶδαν να περιπατῆ εις την θάλασσαν, ἐνόμισαν ὅτι εἶναι φάντασμα και ἐβγαλαν κραυγὴν τρόμου.

⁵⁰ πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον και ἑταράχθησαν· και εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν και λέγει αὐτοῖς· Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. ⁵⁰ Διότι ὅλοι τον εἶδαν και εταράχθησαν. Και ἀμέσως ωμίλησεν ο Ἰησοὺς προς αὐτούς και τους εἶπε· “θάρρος ἐγὼ εἰμαι, μη φοβεῖσθε”.

⁵¹ και ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον πρὸς αὐτούς, και ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· και λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ⁵¹ Και ἀνέβη ο Ἰησοὺς στο πλοῖον και εσταμάτησεν ο ἄνεμος. Και κατελήφθησαν εις μεγάλον βαθμὸν ἀπὸ παρά πολὺν φόβον και θαυμασμόν.

ἑαυτοῖς ἐξίσταντο καὶ ἐθαύμαζον.

⁵² οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἀλλ' ἦν αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη.

⁵³ Καὶ διαπεράσαντες ἀπῆλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γεννησαρέτ καὶ προσωρμίσθησαν.

⁵⁴ καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθέως ἐπιγνόντες αὐτὸν

⁵⁵ περιέδραμον ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι·

⁵⁶ καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ πόλεις ἢ ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤπτοντο αὐτοῦ, ἐσώζοντο.

⁵² Καὶ εθαύμασαν τόσοσν πολύ, διότι δεν εἶχαν εννοήσει το ἄλλο μεγάλο θαύμα του πολλαπλασιασμοῦ των ἄρτων, ἀλλά ἦτο ἡ καρδία των καὶ ἡ διάνοιά των βραδυκίνητος καὶ κλειστή.

⁵³ Καὶ αφού διέσχισαν τὴν λίμνην, ἦλθαν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Γεννησαρέτ καὶ ἀγκυροβόλησαν ἐκεῖ.

⁵⁴ Όταν δε ἐβγήκαν ἀπὸ το πλοῖον, ἀμέσως τα πλήθη τον ἀντελήφθησαν.

⁵⁵ Καὶ περιέτρεξαν ὅλην τὴν γύρω περιοχὴν ἐκείνην διαδιδόντες τὴν εἶδησιν καὶ ἤρχισαν νὰ περιφέρουν ἐπάνω εἰς τα κρεβάτια τους ἀρώστους των ἀπὸ ἓνα μέρος στο ἄλλο, ὅπου ἤκουον ὅτι ἦτο ὁ Ἰησοῦς.

⁵⁶ Καὶ ὅπου ἀν εἰσῆρχετο εἰς χωριά ἢ πόλεις ἢ εἰς ἐξοχικὰς περιοχὰς ἔθεταν τους ἀσθενεῖς εἰς τὰς ἀγοράς (εἰς κεντρικοὺς δηλαδὴ τόπους ὅπου υπῆρχε μεγάλη πιθανότης νὰ περάσῃ ὁ Χριστός) καὶ παρακαλοῦσαν αὐτὸν νὰ ἐπιτρέψῃ στους ἀρρώστους νὰ ἐγγίσουν τὴν ἄκρη ἀπὸ το ἔνδυμά του. Καὶ ὅσοι τον ἤγγιζαν ἐθεραπεύοντο. (Ἡ με πίστιν προσέγγισις πρὸς τον Κυριον γίνεται αἰτία πολλῶν δωρεῶν, υλικῶν καὶ πνευματικῶν).